

Члан 12.

Члан 124. мијења се и гласи:

“Прекршајни поступак покреће се и води у складу са прописима којима се уређује прекршајни поступак.

Утврђивање одговорности и изрицање мјера у складу са овим законом не искључује утврђивање одговорности и изрицање мјера утврђених другим законима.”.

Члан 13.

У члану 125. ст. 14. и 15. мијењају се и гласе:

“У случају да је банци за извршени прекршај изречена новчана казна из чл. 123. и 123а. Закона, а Агенција утврди да је банка поново извршила исти или сличан прекршај у року од шест мјесеци од дана када је извршен први прекршај, Агенција може предузети једну или више радњи из става 2. т. 6, 7. и 8. овог члана.

Ако је Агенција према банци предузела једну или више радњи из става 14. овог члана, а банка у року од шест мјесеци поново изврши исти или сличан прекршај, Агенција може предузети мјере из става 2. т. 9, 11. и 12. овог члана.”.

Члан 14.

Послије члана 125. додаје се нови члан 125а., који гласи:

“Члан 125а.

Агенција може банци забранити закључивање уговора о услузи са корисником до отклањања незаконитости ако утврди да:

1. уговор није закључен у прописаној форми,
2. уговор не садржи све елементе прописане овим законом и прописима Агенције,
3. банка израчунава ефективну каматну стопу или укупну цијену услуге супротно одредбама овог закона и прописима Агенције,
4. уговор садржи уговорене одредбе супротно овом закону и на штету корисника,
5. оглашавање услуга не садржи све податке и информације прописане у чл. 98в. и 98д. овог закона и
6. банка одобрава кредите, прима депозите, отвара и води рачуне или издаје платне картице супротно одредбама овог закона.”.

Члан 15.

Послије члана 129. додаје се нови члан 129а., који гласи:

“Члан 129а.

Банка је дужна да своје опште акте пословања усклади са одредбама овог закона и прописима Агенције, најкасније у року од три мјесеца до дана доношења тих прописа.

Банка је дужна да уговоре закључене прије ступања на снагу овог закона, у којима је уговорена промјенљива, а неодредива номинална каматна стопа, односно промјенљиви неодредиви елемент те стопе, усклади са одредбама члана 98ж. ст. 2. до 7. и члана 98ј. ст. 3. и 4. овог закона, у року од шест мјесеци од дана његовог ступања на снагу, тако да висина уговорене промјенљиве, а неодредиве номиналне каматне стопе, односно промјенљивог неодредивог елемента те стопе не може бити већа од њихове иницијалне висине (висине у моменту закључења уговора).

Одредбе члана 98ж. ст. 2. до 7. и члана 98ј. ст. 3. и 4. овог закона примјењиваће се на све обавезе по основу уговора које доспијевају по истеку рока за усклађивање уговора из става 2. овог члана.

Банка, у року утврђеном за усклађивање уговора из става 2. овог члана, не може повећавати висину каматних стопа користећи уговорене неодредиве елементе.

Забрањено је банци да корисницима по уговору наплаћује посебну накнаду за усклађивање уговора на начин предвиђен ставом 2. овог члана, нити да ради тога од њих потражује накнадну документацију.”.

Члан 16.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01-1706/11
3. новембра 2011. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр Игор Радојичић, с.р.

2034

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О МИКРОКРЕДИТНИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о микрокредитним организацијама, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Дванаестој сједници, одржаној 3. новембра 2011. године, а Вијеће народа 14. новембра 2011. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о микрокредитним организацијама није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-3048/11
15. новембра 2011. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О МИКРОКРЕДИТНИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА

Члан 1.

У Закону о микрокредитним организацијама (“Службени гласник Републике Српске”, број 64/06) у члану 2. у ставу 2. послије ријечи: “добити” додају се запета и ријечи: “односно вишка прихода над расходима”.

Члан 2.

Послије члана 16. додају се нови чл. 16а. и 16б., који гласе:

“Члан 16а.

(1) Микрокредитна организација може додјеливати донације само из добити, односно вишка прихода над расходима по ревидираним финансијским извјештајима и могу се додјеливати само за потребе у области спорта, културе, социјалне помоћи и у хуманитарне сврхе.

(2) Укупан износ донација у току године не може бити већи од 10% од остварене добити, односно вишка прихода над расходима по ревидираним финансијским извјештајима.

(3) Микрокредитна организација не може додјеливати донације повезаним лицима.

(4) Одлуку о донацији доноси управни одбор микрокредитне организације.

Члан 16б.

Укупна улагања микрокредитне организације у грађевинске објекте, опрему, софтвер, удјеле у друга правна лица и хартије од вриједности које се држе до рока доспијећа не могу износити више од 50% њеног капитала, без посебног одобрења Агенције.”.

Члан 3.

Члан 17. мијења се и гласи:

“(1) У обављању послова одобравања микрокредита, микрокредитна организација дужна је да обезбједи заштиту права и интереса корисника микрокредита.

(2) Корисник микрокредита, у смислу одредаба овог закона којима се уређује заштита права и интереса корисника, јесте физичко лице које ступа у однос са микрокредитном организацијом ради коришћења услуга у сврхе које нису намијењене његовој пословној или другој комерцијалној дјелатности (у даљем тексту: корисник).

(3) Микрокредитна организација објезбјеђује заштиту права и интереса корисника доношењем и досљедном примјеном општих услова пословања и других аката, који морају да буду усклађени са прописима и засновани на добрим пословним обичајима и правичном односу према кориснику, придржавајући се начела:

- а) савјесности и поштења,
- б) поступања са пажњом доброг стручњака у извршавању својих обавеза,
- в) равноправног односа корисника са микрокредитном организацијом,
- г) заштите од дискриминације,
- д) транспарентног пословања и информисања,
- ђ) уговарања обавеза које су одређене или одредиве и
- е) права корисника на приговор и обештећење.

(4) Микрокредитна организација дужна је да обезбјеђи да запослени који су ангажовани на пословима продаје услуга или пружања савјета корисницима посједују одговарајуће квалификације, знање и искуство, професионалне и личне квалитете, познају правила струке, поступају у складу са добрим пословним обичајима и пословном етиком, поштују личност и интегритет корисника и на, његов захтјев, потпуно и тачно га информишу о условима коришћења услуге, као и да врши континуирану обуку и усавршавање запослених на пословима продаје услуга или пружања савјета корисницима, у складу са потребама и захтјевима тржишта.

(5) На питања заштите корисника по уговорима о микрокредитима микрокредитна организација дужна је да у свим фазама заснивања и постојања односа са корисником (оглашавању, преговарачкој фази и предаји нацрта уговора, закључивању уговора, коришћењу кредита и у току трајања уговорног односа) примјењује одредбе Закона о банкама Републике Српске из области заштите права и интереса корисника, које уређују:

- а) доношење, примјену и оглашавање општих услова пословања,
- б) информисање корисника у преговарачкој фази посредством стандардног информационог листа,
- в) одредивост уговорне обавезе по кредиту,
- г) обавезне елементе уговора о кредиту и услове за њихову измјену,
- д) врсту каматне стопе, услове за измјену промјенљиве каматне стопе и обавјештавање корисника,
- ђ) процјену кредитне способности,
- е) обезбјеђење испуњења кредитне обавезе посредством јемства,
- ж) начин и поступак закључивања уговора о кредиту,
- з) стављање кредитних средстава на располагање,
- и) одустанак и пријевремену отплату кредита,
- ј) посљедице неиспуњења уговорних обавеза,
- к) извјештавање корисника по кредиту,
- л) пренос потраживања из уговора о микрокредиту,
- љ) остваривање права приговора и вођење евиденције по приговорима и
- м) друга питања у вези са заштитом права корисника дефинисана законом.

(6) Одребе овог закона којима се уређује заштита корисника сходно се примјењују и на друге кориснике микрокредита - предузетнике, који у складу са прописима о занатско-предузетничкој дјелатности обављају занатско-предузетничку дјелатност, кориснике микрокредита -

предузетнике који се баве пољопривредном производњом на пољопривредном газдинству и кориснике микрокредита - носιοце породичног пољопривредног газдинства који обављају пољопривредну производњу у складу са прописима о пољопривреди, а чији микрокредити износе од 400 КМ до 10.000 КМ.

(7) Агенција ће прописати услове и начин остварења права и интереса корисника по уговорима о кредиту, као и начин извршавања обавеза микрокредитне организације у поступку заштите корисника, у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.”

Члан 4.

Послије члана 18. додаје се нови члан 18а., који гласи:

“Члан 18а.

(1) Микрокредитна организација дужна је да у свом пословању извршава обавезе и задатке, као и да предузима мјере и радње дефинисане прописима који уређују област спречавања прања новца и финансирања терористичких активности и прописима који уређују увођење и примјену одређених привремених мјера ради ефикасног спровођења међународних рестриктивних мјера.

(2) Микрокредитна организација дужна је да успостави систем интерних контрола, донесе политике и процедуре ради откривања и спречавања трансакција које укључују криминалне активности, прање новца, финансирање терористичких активности и активности које опструишу увођење и примјену међународних рестриктивних мјера, као и да предузима мјере на утврђивању идентитета свих лица са којима улази у пословне односе, у складу са посебним прописима Агенције.

(3) Микрокредитна организација дужна је да обавјештава надлежне органе и доставља податке у складу са прописима који уређују област спречавања прања новца и финансирања терористичких активности, те о томе Агенцији доставља мјесечне статистичке извјештаје, у форми коју пропише Агенција, у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.”

Члан 5.

У члану 21. додају се нови ст. 2, 3, 4, 5, 6. и 7., који гласе:

“(2) У надзору над микрокредитном организацијом Агенција може предузети сљедеће мјере:

- а) издати упозорење у писаној форми или наложити отклањање незаконитости и неправилности, издати прекршајни налог или поднијети захтјев за покретање прекршајног поступка,
- б) наложити предузимање додатних мјера,
- в) именовати савјетника у микрокредитној организацији,
- г) именовати вањског ревизора на трошак микрокредитне организације,
- д) наложити мјеру забране исплате дивиденде акционарима, односно забрану исплате добити члановима микрокредитног друштва и
- ђ) одузети дозволу за рад.

(3) Ако Агенција утврди да микрокредитна организација крши одредбе одлука Агенције или правила формирања и одржавања средстава прописаних резерви, Агенција доноси рјешење о одређивању додатних мјера којим:

а) налаже микрокредитној организацији да усвоји план мјера ради испуњавања захтјева формирања и одржавања средстава законских резерви и резерви за покриће кредитних губитака,

б) привремено или трајно забрањује закључивање нових уговора о микрокредитима, забрањује одређене врсте финансијских трансакција, односно финансијских трансакција са одређеним правним или физичким лицима,

в) налаже микрокредитној организацији да привремено суспендује или разријеша дужности директора, чланове

управе, управног одбора, чланове органа у микрокредитној организацији који врши надзор и умјесто њих именују друга лица и

г) налаже предузимање и других мјера утврђених посебним прописом Агенције.

(4) Микрокредитна организација дужна је да у предвиђеном року отклони утврђене незаконитости и неправилности и поступи по додатним мјерама, те достави Агенцији извјештаје, документа и друге доказе из којих је видљиво да су утврђене незаконитости и неправилности откљоњене, односно да је поступљено у складу са додатним мјерама.

(5) Агенција може донијети одлуку о увођењу савјетника у микрокредитној организацији када утврди да:

а) би даље пословање микрокредитне организације могло угрозити њену ликвидност или солвентност,

б) је микрокредитна организација прикрила од Агенције или овлашћених ревизора пословне књиге, документа, евиденције или имовину микрокредитне организације или је одбила приступ овлашћених лица тим књигама,

в) микрокредитна организација којој су одређене додатне мјере није у одређеним роковима почела њихово спровођење или их није спровела и

г) микрокредитна организација и поред спроведених додатних мјера није испунила захтјеве формирања и одржавања средстава прописаних резерви или није ускладила своје пословање са одлукама Агенције.

(6) Агенција одлуком о увођењу савјетника одређује вријеме трајања савјетовања, врсту и обим послова и даје обавезујућа упутства за поступање савјетника.

(7) Агенција ће прописати критеријуме за именовање савјетника у микрокредитној организацији, овлашћења, услове и начин његовог поступања у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.”

Члан 6.

У члану 25. у ставу 2. ријечи: “Закона о предузећима” замјењују се ријечима: “Закона о привредним друштвима”.

У ставу 3. ријечи: “Законом о предузећима” замјењују се ријечима: “Законом о привредним друштвима”.

Послије става 4. додаје се нови став 5., који гласи:

“(5) Осим дјелатности из члана 16. овог закона, микрокредитно друштво може обављати и дјелатност заступања у осигурању, у складу са прописима који уређују посредовање у осигурању.”

Члан 7.

Члан 49. мијења се и гласи:

“(1) Новчаном казном од 100.000 КМ казниће се за прекршај микрокредитна организација, односно друго правно лице које обавља послове давања микрокредита као дјелатност противно одредби члана 5. став 1. Закона.

(2) Новчаном казном од 5.000 КМ до 50.000 КМ казниће се за прекршај микрокредитна организација која:

а) одобри микрокредит супротно одредбама члана 4. Закона,

б) примјењује општи акт за који није добила сагласност Агенције (члан 8),

в) без дозволе Агенције оснује организациони дио који је предмет уписа у јавни регистар (члан 9. ст. 1. и 2.),

г) има сједиште у Федерацији Босне и Херцеговине и Дистрикту Брчко, а без дозволе Агенције отвори организациони дио у Републици Српској (члан 10. став 1.),

д) поред основне дјелатности давања микрокредита упише у регистар и обавља друге дјелатности супротно члану 16. став 1. и члану 25. став 5. Закона,

ђ) супротно одредби члана 16. став 2. Закона обавља дјелатности које не служе и које се уобичајено не обављају уз дјелатност микрокредитирања,

е) додјељује донације супротно одредбама члана 16а. Закона,

ж) врши улагања супротно одредби члана 16б. Закона,

з) не објави ефективну каматну стопу на микрокредите (члан 18.),

и) не поступи по налогу Агенције за отклањање незаконитости и неправилности или не приимјени додатне или друге мјере Агенције (члан 21.),

ј) у прописаном року не поднесе Агенцији пријаву промјене битних података на основу којих је издата дозвола (члан 26. став 2. и члан 36. став 2.),

к) обави трансакцију примања, односно давања робе или услуга супротно одредбама члана 39. став 1. Закона,

л) остварени вишак прихода над расходима користи супротно одредбама члана 40. Закона,

љ) изврши спајање, припајање и подјелу микрокредитне организације без дозволе Агенције (члан 31. став 1. и члан 44. став 1.) и

м) не поступи на начин прописан чланом 51а. Закона.

(3) За прекршаје из става 2. овог члана казниће се и одговорно лице у микрокредитној организацији новчаном казном од 2.000 КМ до 10.000 КМ.”

Члан 8.

Послије члана 49. додају се нови чл. 49а. и 49б., који гласе:

“Члан 49а.

(1) Новчаном казном од 3.000 КМ до 30.000 КМ казниће се за прекршај микрокредитна организација која:

а) у прописаном року не обавијести Агенцију о оснивању организационих дијелова који се не уписују у јавне регистре (члан 9. став 1.),

б) не доставља Агенцији извјештаје прописане чланом 18а. став 3. Закона,

в) не обавијести Агенцију и јавност у складу са прописаним условима и не достави Агенцији финансијске извјештаје и извјештаје ревизора (члан 19.),

г) не достави Агенцији извјештаје о пословању у складу са прописима Агенције (члан 20.),

д) одобри микрокредит повезаним лицима (члан 39. став 2.) и

ђ) приходе по основу власничког удјела у микрокредитном друштву користи супротно одредбама члана 43. став 2. Закона.

(2) За прекршај из става 2. овог члана казниће се и одговорно лице у микрокредитној организацији новчаном казном од 1.000 КМ до 5.000 КМ.

Члан 49б.

За непоштовање одредаба члана 17. овог закона примјењују се одредбе Закона о банкама Републике Српске којима су прописане прекршајне казне за учињене прекршаје из области заштите корисника.”

Члан 9.

Послије члана 51. додаје се нови члан 51а., који гласи:

“Члан 51а.

(1) Микрокредитне организације и представништва микрокредитних организација из Федерације Босне и Херцеговине и Дистрикта Брчко у Републици Српској дужни су да своје акте пословања ускладе са одредбама овог закона и прописима Агенције најкасније у року од три мјесеца од дана доношења тих прописа.

(2) Микрокредитне организације дужне су да уговоре о кредиту закључене прије ступања на снагу овог закона ускладе са одредбама члана 98ж. ст. 2. до 7. и члана 98ј. ст. 3. и 4. Закона о измјенама и допунама Закона о банкама Републике Српске, које уређују одредивост уговорне обавезе, уговарање и промјену висине каматне стопе, у року од шест мјесеци од дана његовог ступања на снагу, тако да ви-

сина уговорене промјенљиве, а неодредиве номиналне каматне стопе, односно промјенљивог неодредивог елемента те стопе не може бити већа од њихове иницијалне висине (висине у моменту закључења уговора).

(3) Одредбе члана 98ж. ст. 2. до 7. и члана 98ј. ст. 3. и 4. Закона о измјенама и допунама Закона о банкама Републике Српске примјењиваће се на све обавезе по основу уговора о кредиту које досијевају по истеку рока за усклађивање уговора из става 2. овог члана.

(4) Микрокредитне организације, у року утврђеном за усклађивање уговора о кредиту из става 2. овог члана не могу увећавати висину каматних стопа користећи уговорене неодредиве елементе.

(5) Забрањено је микрокредитним организацијама да корисницима по уговору наплаћују посебну накнаду за усклађивање уговора о кредиту на начин предвиђен ставом 2. овог члана, нити да ради тога од њих потражује накнадну документацију.”

Члан 10.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01-1707/11
3. новембра 2011. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр Игор Радојичић, с.р.

2035

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЛИЗИНГУ

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о лизингу, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Дванаестој сједници, одржаној 3. новембра 2011. године, а Вијеће народа 14. новембра 2011. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о лизингу није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-3049/11
15. новембра 2011. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЛИЗИНГУ

Члан 1.

У Закону о лизингу (“Службени гласник Републике Српске”, број 70/07) послје члана 6. додаје се нови члан 6а., који гласи:

“Члан 6а.

(1) У обављању послова финансијског лизинга давалац лизинга дужан је да обезбједи заштиту права и интереса корисника, односно примаоца лизинга, који ступа у однос са даваоцем лизинга ради коришћења услуга у сврхе које нису намијењене његовој пословној или другој комерцијалној дјелатности (у даљем тексту: корисник).

(2) Давалац лизинга обезбјеђује заштиту права и интереса корисника доношењем и досљедном примјеном општих услова пословања и других аката, који морају да буду усклађени са прописима и засновани на добрим пословним обичајима и правичном односу према кориснику, придржавајући се начела:

а) савјесности и поштења,

б) поступања са пажњом доброг стручњака у извршавању својих обавеза,

в) равноправног односа корисника са даваоцем лизинга,

г) заштите од дискриминације,

д) транспарентног пословања и информисања,

ђ) уговарања обавеза које су одређене или одредиве и

е) права корисника на приговор и обезштењење.

(3) Давалац лизинга дужан је да обезбједи да запослени који су ангажовани на пословима продаје услуга лизинга или пружању савјета корисницима посједују одговарајуће квалификације, знање и искуство, професионалне и личне квалитете, познају правила струке, поступају у складу са добрим пословним обичајима и пословном етиком, поштују личност и интегритет корисника и, на његов захтјев, потпуно и тачно га информишу о условима коришћења услуге лизинга, као и да врши континуирану обуку и усавршавање запослених на пословима продаје услуга или пружања савјета корисницима, у складу са потребама и захтјевима тржишта.

(4) На питања заштите корисника по уговорима о финансијском лизингу давалац лизинга дужан је да у свим фазама заснивања и постојања односа са корисником (доношењу и оглашавању општих услова пословања, преговарачкој фази и информисању корисника путем стандардног информационог листа, закључивању уговора, коришћењу лизинга и трајању уговорног односа, преносу потраживања по основу уговора о лизингу) примјењује одредбе Закона о банкама Републике Српске из области заштите права и интереса корисника.

(5) Одредбе овог члана не примјењују се на уговоре о финансијском лизингу код којих није уговорена могућност да прималац лизинга стекне право својине на предмету лизинга.

(6) Агенција ће прописати услове и начин остварења права и интереса корисника по уговорима о финансијском лизингу, као и начин извршавања обавеза даваоца лизинга у поступку заштите корисника у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.”

Члан 2.

У члану 8. додаје се нови став 2., који гласи:

“2) На питања заштите корисника по уговорима о оперативном лизингу примјењују се прописи којима се уређују заштита потрошача и облигациони односи.”

Члан 3.

У члану 9. додају се нови ст. 3. и 4., који гласе:

“3) Код уговора о лизингу камата, накнаде и други трошкови, ако су промјенљиви, морају зависити од уговорених елемената који се званично објављују (референтна каматна стопа, индекс потрошачких цијена и друго), а чија је природа таква да на њихову вриједност не може утицати једнострана воља ниједне од уговорних страна.

(4) При закључивању уговора о лизингу давалац лизинга уз уговор уручује кориснику један примјерак плана отплате лизинга, који се сматра саставним дијелом уговора, а други примјерак овог плана давалац лизинга задржава у својој документацији.”

Члан 4.

Послје члана 58. додаје се нови члан 58а., који гласи:

“Члан 58а.

(1) Давалац лизинга дужан је да у свом пословању извршава обавезе и задатке, као и да предузима мјере и радње дефинисане прописима који уређују област спречавања прања новца и финансирања терористичких активности и прописима који уређују увођење и примјену одређених привремених мјера ради ефикасног спровођења међународних рестриктивних мјера.

(2) Давалац лизинга дужан је да успостави систем интерних контрола и интерну ревизију, донесе политике и процедуре ради откривања и спречавања трансакција које укључују криминалне активности, прања новца, финанси-

рање терористичких активности и активности које опструирају увођење и примјену међународних рестриктивних мјера, као и да предузима мјере на утврђивању идентитета свих лица са којима улази у пословне односе, у складу са посебним прописима Агенције.

(3) Давалац лизинга дужан је да обавјештава надлежне органе и доставља податке у складу са прописима који уређују област спречавања прања новца и финансирања терористичких активности, те о томе Агенцији доставља мјесечне статистичке извјештаје, у форми коју пропише Агенција, у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.”

Члан 5.

У члану 69. у ставу 1. број: “1.500” замјењује се бројем: “5.000”, а број: “15.000” замјењује се бројем “50.000”.

Послије тачке љ) додају се нове т. м) и н), које гласе:

“м) не доставља Агенцији извјештаје из члана 58а. став 3. овог закона и

н) не поступи на начин прописан чланом 72а. овог закона”.

У ставу 2. број: “500” замјењује се бројем: “2.000”, а број: “1.500” замјењује се бројем: “10.000”.

У ставу 3. број: “1.500” замјењује се бројем: “5.000”, а број: “15.000” замјењује се бројем: “50.000”.

У ставу 4. број: “500” замјењује се бројем: “2.000”, а број: “1.500” замјењује се бројем: “10.000”.

Послије става 4. додаје се нови став 5., који гласи:

“(5) За непоштовање одредаба члана 6а. овог закона примјењују се одредбе Закона о банкама Републике Српске којима су прописане прекршајне казне за учињене прекршаје из области заштите корисника.”

Члан 6.

Послије члана 72. додаје се нови члан 72а., који гласи:

“Члан 72а.

(1) Давалац лизинга дужан је да своје акте пословања усклади са одредбама овог закона и прописима Агенције, најкасније у року од три мјесеца од дана доношења тих прописа.

(2) Давалац лизинга дужан је да уговоре закључене прије ступања на снагу овог закона усклади са одредбама члана 98ж. ст. 2. до 7. и члана 98ј. ст. 3. и 4. Закона о измјенама и допунама Закона о банкама Републике Српске, које уређују одредивост уговорне обавезе, уговарање и промјену висине каматне стопе, у року од шест мјесеци од дана његовог ступања на снагу, тако да висина уговорене промјенљиве, а неодредиве номиналне каматне стопе, односно промјенљивог неодредивог елемента те стопе не може бити већа од њихове иницијалне висине (висине у моменту закључења уговора).

(3) Одредбе члана 98ж. ст. 2. до 7. и члана 98ј. ст. 3. и 4. Закона о измјенама и допунама Закона о банкама Републике Српске примјењуваће се на све обавезе по основу уговора које доспијевају по истеку рока за усклађивање уговора из става 2. овог члана.

(4) Давалац лизинга, у року утврђеном за усклађивање уговора из става 2. овог члана не може повећавати висину каматне стопе користећи уговорене неодредиве елементе.

(5) Забрањено је даваоцу лизинга да корисницима по уговору наплаћује посебну накнаду за усклађивање уговора на начин предвиђен ставом 2. овог члана, нити да ради тога од њих потражује накнадну документацију.”

Члан 7.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01-1708/11
3. новембра 2011. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр **Игор Радојичић**, с.р.

2036

На основу члана 70. став 1. тачка 2., члана 109. Устава Републике Српске, члана 182. и члана 186. став 3. Пословника Народне скупштине Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 31/11), Народна скупштина Републике Српске, на Дванаестој сједници, одржаној 3. новембра 2011. године, донијела је с љ е д е ћ у

ОДЛУКУ

Члан 1.

У поступку доношења Закона о измјени Закона о извршењу Буџета Републике Српске за 2011. годину утврђено је да постоје нарочито оправдани разлози да наведени закон ступи на снагу наредног дана од дана објављивања.

Члан 2.

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01-1716/11
3. новембра 2011. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр **Игор Радојичић**, с.р.

2037

На основу члана 70. став 1. тачка 2., члана 110. став 2. Устава Републике Српске, члана 182. и члана 186. став 3. Пословника Народне скупштине Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 31/11), Народна скупштина Републике Српске, на Дванаестој сједници, одржаној 3. новембра 2011. године, донијела је с љ е д е ћ у

ОДЛУКУ

Члан 1.

У поступку доношења Закона о измјенама и допунама Закона о банкама Републике Српске утврђено је да одредба члана 15. истог има општи интерес за Републику Српску.

Члан 2.

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01-1717/11
3. новембра 2011. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр **Игор Радојичић**, с.р.

2038

На основу члана 70. став 1. тачка 2., члана 110. став 2. Устава Републике Српске, члана 182. и члана 186. став 3. Пословника Народне скупштине Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 31/11), Народна скупштина Републике Српске, на Дванаестој сједници, одржаној 3. новембра 2011. године, донијела је с љ е д е ћ у

ОДЛУКУ

Члан 1.

У поступку доношења Закона о измјенама и допунама Закона о микрокредитним организацијама утврђено је да одредба члана 9. истог има општи интерес за Републику Српску.

Члан 2.

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01-1718/11
3. новембра 2011. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр **Игор Радојичић**, с.р.